

Številka: 0610-198/2021/31
Datum: 4. 11. 2021

USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE
Beethovnova 10
p.p. 1713
1001 Ljubljana

ZADEVA: Odgovor Informacijskega pooblaščenca na mnenje Vlade RS o zahtevi Informacijskega pooblaščenca za oceno ustavnosti in zakonitosti Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja pogojev prebolewnosti, cepljenosti in testiranja v zvezi z nalezljivo boleznijo COVID-19 (Uradni list RS, št. 126/21), 2. člena, prvega in drugega odstavka 5. člena, 6. člena, prvega in drugega odstavka 7. člena ter tretjega in sedmega odstavka 8. člena Odloka o načinu izpolnjevanja pogoja prebolewnosti, cepljenja in testiranja za zajezitev širjenja okužb z virusom SARS-CoV-22 (Uradni list RS, št. 147/21, 149/21 in 152/21) in prvega stavka drugega odstavka 3. člena Odloka o začasni omejitvi zbiranja ljudi zaradi preprečevanja okužb s SARS-CoV-2 (Uradni list RS, št. 129/21, 132/21, 135/21, 140/21, 146/21 in 149/21)

ZVEZA: Vaš dopis z Opr. št. U-I-180/21-20 z dne 13.10.2021

Spoštovani,

Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju: IP) v zvezi z zgoraj navedenim dopisom odgovarja na nekatere navedbe Vlade RS kot nasprotnega udeleženca, ki jih je podala v dopisih št. 05001-33/2021/9 dne 22.9.2021 in št. 05001-33/2021/15 dne 30.9.2021, in sicer:

- ***glede mnenja o izpolnjevanju aktivne legitimacije IP za vložitev zahteve za oceno ustavnosti veljavnih odlokov:***

Vlada RS meni, da IP ne izpolnjuje pogojev aktivne legitimacije za vložitev zahteve za oceno ustavnosti veljavnih odlokov, saj po njenem mnenju zgolj dejstvo, da je IP vodil postopek inšpekcijskega nadzora, v katerem je podvomil v ustavnost in zakonitost predpisa, ki je prenehal veljati, za izpolnjevanje pogojev za presojo veljavnega predpisa ne zadostuje.

Šesta alineja prvega odstavka 23.a člena Zakona o ustavnem sodišču (Ur. l. RS, št. 64/2007-UPB1, 108/2007 Skl.US: U-I-259/07-10; v nadaljevanju: ZUstS) pooblašča IP, da z vložitvijo zahteve začne postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil, če nastane vprašanje ustavnosti ali zakonitosti v zvezi s postopkom, ki ga vodi. Ustavno sodišče RS (v nadaljevanju: Ustavno sodišče) je v 8. točki sklepa št. U-I-45/08-21 z dne 8.1.2009 razjasnilo, da kadar predlagateljica pri izvrševanju svojih pristojnosti naleti na zakonske določbe, ki ji zaradi domnevnega neskladja z Ustavo preprečujejo učinkovito zagotovitev varstva informacijske zasebnosti (38. člen Ustave), lahko vložijo zahtevo za oceno ustavnosti. Samo v tem primeru je Informacijski pooblaščenec upravičena oseba za vložitev zahteve iz šeste alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS.

IP uvodoma izpostavlja specifično družbeno situacijo, v kateri skuša Vlada RS zamejiti naglo širjenje okužb s koronavirusom s prilagajanjem na hitro spreminjajoče se epidemiološko stanje, kar pomeni tedensko, včasih tudi dnevno spreminjanje, dopolnjevanje oz. razveljavljanje odlokov. Tudi tako, da z dopolnitvijo odlokov zgolj podaljša njihovo veljavnost ali pa le preštevilči relevantne člene, ki na samo vsebino predmetne zahteve sicer nimajo nobenega vpliva. S takšnim načinom sprejemanja predpisov je Vlada RS vzpostavila pravno nevzdržno stanje, tj. da se materija, ki je primarno pridržana zakonodajalcu (in bi torej morala potekati v zakonodajnem postopku, v katerega so vgrajena načela demokratičnosti sprejemanja predpisov, ki intenzivno posegajo v človekove pravice in svoboščine), ureja z odloki, pri čemer je IP že opozoril na dejstvo, da bodo določeni izpodbijani odloki v času teka postopka pred Ustavnim sodiščem prenehali veljati, s čimer bi lahko nastala procesna ovira na podlagi drugega odstavka 47. člena ZUstS, tj. prenehanje pravovarstvene potrebe in bi bilo treba zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti zavreči. Da temu ne bi bilo tako IP izpostavlja, in se pri tem opira na že sprejeto stališče Ustavnega sodišča v zadevi U-I-79/20 (13.5.2021) v 61. točki, da gre v predmetni zadevi odlokov, ki posegajo v ustavnopravno zagotovljeno pravico do zasebnosti, za *»posebno pomembna precedenčna ustavnopravna vprašanja sistemske narave, ki se po razumni oceni utegnejo zastavljati tudi v zvezi z akti enake narave in primerljive vsebine, periodično sprejemanimi v prihodnosti«*, ki narekuje odločitev Ustavnega sodišča zaradi zahteve po pravni predvidljivosti v zvezi z odloki, ki se sprejemajo periodično (na tedenski ravni) in za časovno omejeno obdobje. Iz navedenega razloga je predlagatelj, glede na veljavnost posameznik odlokov, sproti vlagal nove zahteve in hkrati umikal že vložene, glede česar je Ustavno sodišče IP obvestilo (dopis št. U-I-180/21-13 z dne 21.9.2021), da bo zaenkrat vložene in umaknjene vloge obravnavalo kot dopolnitev prvotno vložene zahteve, saj gre za vloge, ki so vsebinsko povezane, tvorijo celoto in so vložene v zvezi z istim inšpekcijskim postopkom.

IP je inšpekcijski postopek št. 0610-198/2021 uvedel z namenom ugotovitve dejstev in okoliščin, v okviru katerih deluje aplikacija za preverjanje PCT pogojev in na podlagi katerih bo mogoče ugotoviti skladnost obdelave osebnih podatkov s pomočjo aplikacije z določbami ZVOP-1 in Splošne uredbe. Obdelavo osebnih podatkov s pomočjo aplikacije je Vlada RS določila z Odlokom o načinu ugotavljanja izpolnjevanja PCT pogojev (Uradni list RS, št. 126/21), ki je edini izmed predmetnih odlokov, ki ni bil dopolnjen ali spremenjen in je še vedno veljaven.

IP je pri izvrševanju svoje pristojnosti na podlagi druge alineje prvega odstavka 2. člena Zakona o informacijskem pooblaščenca (Uradni list RS, št. 113/05 in 51/07-ZUstS) navedeni inšpekcijski postopek uvedel in vodil z namenom ugotoviti, ali je obdelava osebnih podatkov s pomočjo aplikacije na podlagi Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja PCT pogojev (Uradni list RS, št. 126/21) skladna z določbami ZVOP-1 in Splošne uredbe. IP bi v okviru presoje skladnosti moral uporabiti določbe navedenega odloka (in na njihovi podlagi zagotoviti učinkovito varstvo informacijske zasebnosti), v zvezi s katerimi pa je nastalo vprašanje njihove skladnosti z 38. členom Ustave RS kot vrste pravnega akta (*»Zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor in varstvo tajnosti osebnih podatkov določa zakon«*.) – s tem pa, z vidika 38. člena Ustave, vprašanje domnevno neustavnega predpisa, na podlagi katerega ni bilo mogoče zagotoviti učinkovitega varstva informacijske zasebnosti, kljub določbam 54. člena ZVOP-1, ki določa inšpekcijske ukrepe oz. člena 58 Splošne uredbe, ki določa pooblastila nadzornih organov. Za upravne organe ne velja izjema *exceptio illegalis*, zagotovitev zakonitosti je mogoča le v postopku presoje ustavnosti in zakonitosti pred Ustavnim sodiščem.

Z navedenim odlokom pa je Vlada RS določila *»le«* način ugotavljanja izpolnjevanja pogojev PCT, samo obdelavo in namen uporabe pa je določila z drugimi odloki, in sicer *»kadar je PCT pogoj določen z odlokom Vlade RS in je določeno, da izpolnjevanje pogoja PCT preverja oseba, določena z odlokom Vlade RS«* (1. člen Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja PCT pogojev). *»Če se kot dokazilo o izpolnjevanju pogoja PCT predloži digitalno COVID potrdilo EU v digitalni ali papirnati obliki, opremljeno s kodo QR, oseba iz prejšnjega člena izpolnjevanje pogoja PCT preveri z aplikacijo za odčitavanje kode QR, ki jo zagotavlja in z njo upravlja Nacionalni inštitut za javno zdravje. Če se kot dokazilo o izpolnjevanju pogoja PCT predloži drugo potrdilo oziroma dokazilo v skladu z odloki iz prejšnjega člena, oseba iz prejšnjega člena izpolnjevanje pogoja preveri z vpogledom v to potrdilo oziroma dokazilo.«* (prvi odstavek 2. člena Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja PCT pogojev). S takšnim drsečim sklicevanjem na odlok Vlade RS, ki določa PCT pogoj oz. določa osebe, ki

preverjajo izpolnjevanje PCT pogoja, je presoja ustavnosti in zakonitosti Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja PCT pogojev vsebinsko imanentno povezana z vsakokratnim odlokom, ki določa pogoj PCT in osebe, ki so pooblaščenice preverjati izpolnjevanje tega pogoja, ne glede na njihovo morebitno prenehanje veljavnosti v času od vložitve zahteve za presojo ustavnosti in zakonitosti s strani predlagatelja. Nenazadnje, navedeno je potrdila tudi nasprotna udeleženka v svojem mnenju št. 05001-33/2021/9 z dne 22.9.2021 s tem, ko je navedla, da je »*Odlok o načinu ugotavljanja izpolnjevanja pogojev prebolevnosti, cepljenosti in testiranja v zvezi z nalezljivo boleznijo COVID-19 potreben za izvajanje odlokov, v katerih je določeno izpolnjevanje pogoja PCT...*«, iz česar je mogoče zaključiti, da bi bilo učinkovito zasledovanje cilja varovanja javnega zdravja onemogočeno brez uporabe enega ali drugih odlokov, ki so med seboj povezani v vsebinsko celoto.

Z navedenimi odloki so zaradi preprečitve ponovnih izbruhov okužb in širjenja okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19 začasno določene omejitve izvajanja dejavnosti in uporabe storitev na način, da določajo pogoje (PCT) in dokazila, s katerimi se izkazuje izpolnjevanje pogoja PCT in s katerimi morajo posamezniki razpolagati z namenom dokazovanja izpolnjevanja enega izmed PCT pogojev. Zagotovitev spoštovanja PCT pogojev so odloki naložili odgovornim osebam, in sicer tako, da le ti izpolnjevanje PCT pogojev preverijo na vstopnih točkah, s čimer je bila določeno zbiranje in obdelava osebnih podatkov, saj odgovorna oseba izpolnjevanja pogoja ne more preveriti brez dostopa ali vpogleda v dokazilo, s katerim osebe zatrjujejo izpolnjevanje PCT pogoja. Izkazovanje takšnega dokazila pa imanentno vključuje osebne podatke, s katerimi oseba izkazuje istovetnost oz. da se PCT dokazilo nanaša nanjo ter, ali je bila ta oseba cepljena, testirana oz. je prebolela COVID-19. Kakršenkoli drugačen zaključek bi vsejal dvom v potrebnost in učinkovitost predložitve dokazila. Dostop do oz. vpogled v dokazilo (ki se šteje kot obdelava osebnih podatkov), ki ga predloži zaposleni ali potrošnik, se izvede z namenom zaježitve in obvladovanje nalezljive bolezni COVID-19 (širši namen uporabe osebnih podatkov), izvedejo pa ga odgovorne osebe, ki so dolžne zagotoviti spoštovanje izpolnjevanja PCT pogojev (ožji namen uporabe osebnih podatkov). Da gre v predmetni obdelavi za obdelavo osebnih podatkov izhaja tudi iz samega Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja PCT, ki to dejstvo izrecno določa.

Z zgoraj navedeno sistemsko in vsebinsko medsebojno povezanostjo predmetnih odlokov IP utemeljuje obstoj pravovarstvene potrebe, kljub prenehanju veljavnosti nekaterih odlokov (z izjemo Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja PCT pogojev) in v zvezi s katerimi je predlagatelj vložil zahtevo št. 0610-198/2021/219 z dne 17.8.2021, zahtevo št. 0610-198/2021/20 z dne 27.8.2021 in njeno dopolnitev št. 0610-198/2021/23 ter umik zahteve št. 0610-198/2021/219 z dne 17.8.2021, saj je vsebino večine neveljavnih odlokov Vlada RS celovito uredila z Odlokom o načinu izpolnjevanja pogoja prebolevnosti, cepljenja in testiranja za zaježitev širjenja okužb z virusom SARS-CoV-2 (Uradni list RS, št. 147/21, 149/21, 152/21, 155/21, 170/21 in 171/21) in v zvezi s katerim je predlagatelj prav tako vložil zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti št. 0610-198/2021/25 ter hkrati umaknil zahteve št. 0610-198/2021/20 z dne 27.8.2021 (vključno z njeno dopolnitvijo) ter jo dopolnil z dopolnitvijo št. 0610-198/2021/27 z dne 27.9.2021.

Z zgoraj navedenim IP utemeljuje tudi izpolnjevanje pogoja iz šeste alineje 23.a člena ZUstS v povezavi s četrto alinejo prvega odstavka 24. b člena ZUstS.

- ***glede mnenja o določbah Zakona o nalezljivih boleznih kot ustrezni pravni podlagi za izdajo izpodbijanih odlokov:***

IP pritrjuje navedbam Vlade RS, da je pravica do javnega zdravja kot temeljna človekova pravica varovana v različnih mednarodnih instrumentih (Splošna deklaracija o človekovih pravicah, Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, Ustava Svetovne zdravstvene organizacije ipd.) in nacionalnih pravnih aktih, kot ustavno zagotovljena človekova pravica (51. člen Ustave) ter varovana na podlagi številnih zakonskih aktih. Prav tako pritrjuje stališču Vlade RS, da ima država na tej podlagi pozitivno obveznost zagotavljanja pravice do zdravstvenega varstva, še več, pozitivne obveznosti države so še toliko bolj poudarjene, kolikor višje v hierarhiji človekovih pravic je varovana vrednota – varovane zdravja in življenja ljudi nedvoumno sodi med slednje. Nesporno je tudi dejstvo, da se v primeru zagotavljanja varovanja pravice do življenja in zdravstvenega varstva ljudi, lahko omejijo druge človekove pravice in svoboščine, vendar pa morajo

biti te omejitve določene že v zakonu, morebitno pooblastilo izvršilni oblasti za podrobnejše urejanje teh omejitev pa mora biti dovolj določno.

Vlada RS je v okviru očitane ji kršitve načela legalitete podala stališče, da se izvršilni predpisi lahko poleg »na podlagi« določbe izdajo tudi »v zvezi z« določbo, ki je povezana z vsebino splošnega pooblastila, in sicer se predpis izda, če za to pristojni organ oceni, da je to v danem primeru potrebno za izvrševanje ene ali več zakonskih določb. IP to stališče smatra kot generalizacijo in ga precizira in konkretizira v smeri, da je Ustavno sodišče že sprejelo stališče, da mora biti zakonsko pooblastilo izvršni oblasti toliko bolj restriktivno in precizno, kolikor večji je poseg ali učinek zakona na posamezne človekove pravice in temeljne svoboščine – v vsakem primeru pa dovolj natančno, da izvršilni oblasti ne omogoča izvirnega urejanja omejitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin (glej U-I-92/07, 150. točka obrazložitve, U-I-79/20-24, 69. točka obrazložitve) – pri čemer govorimo o omejevanju temeljnih človekovih pravic, glede razveljavitve so pogoji še strožji. V tem delu se predlagatelj ne strinja z Vlado RS, da v primeru odlokov, ki so predmet presoje, ne gre za najintenzivnejše posege države v človekove pravice oziroma posege, ki bi pomenili razveljavitev človekovih pravic, ampak za njihovo omejitev v skladu s 15. členom Ustave.

V tem kontekstu Vlada RS v svojem mnenju navaja, da so bili izpodbijani odloki sprejeti na podlagi materialnih določb Zakona o nalezljivih boleznih (v nadaljevanju: ZNB), in sicer na podlagi 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 39. člena ZNB. Predlagatelj na tem mestu zgolj ponovno navaja, da je Ustavno sodišče glede 2. in 3. točke prvega odstavka 39. člena ZNB že ugotovilo (glej odločbo št. U-I-79/20-24), da je zakonodajalec z njima pooblastil Vlado, da zaradi preprečevanja nalezljivih boleznih odloča o posegih v svobodo gibanja ter pravico do zbiranja in združevanja, ne da bi ob tem določil zadostno vsebinsko podlago za izvrševanje tega pooblastila, zato sta 2. in 3. točka prvega odstavka 39. člena ZNB v neskladju z drugim odstavkom 23. člena in tretjim odstavkom 42. člena. Vlada RS v svoji argumentaciji, da je z določitvijo izpolnjevanja pogoja PCT sledila legitimnemu cilju ohranjanja delujočega sistema zdravstvenega varstva in sorazmerno posegla v druge človekove pravice in svoboščine (kljub že dne 13.5.2021 izdani navedeni odločbi Ustavnega sodišča) spregleda, da je s tem, ko je z odlokom določila pogoj izpolnjevanja PCT ter dolžnost in način preverjanja izpolnjevanja le tega, določila tudi obdelavo osebnih podatkov in s tem posegla tudi v ustavno zagotovljeno pravico do varstva osebnih podatkov (38. člen Ustave).

Ustavno sodišče se je v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, določeno v predpisih, hierarhično nižjih od zakona, opredelilo že v številnih razsodbah (IP je številne navedel že v svoji zahtevi) in na posebno mesto med človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami postavilo tudi določbo 38. člena Ustave, ki prepoveduje vsem, na prvem mestu državi, pa tudi posameznikom poseganje v pravico do varstva osebnih podatkov, poseg pa je dopusten, če je v zakonu določno opredeljeno, kateri podatki se smejo zbirati in obdelovati, za kakšen namen jih je dovoljeno uporabiti, nadzor nad zbiranjem, obdelovanjem in uporabo ter varstvo tajnosti zbranih osebnih podatkov. Namen zbiranja osebnih podatkov mora biti ustavno dopusten. Zbirati se smejo le podatki, ki so primerni in nujno potrebni za uresničitev zakonsko opredeljenega namena. S tem Ustava izrecno določa, da omejitev te pravice lahko določi le zakon (t.i. zakonski pridržek oz. posebna omejitvena klavzula). Vsebina navedenih zakonskih določb ZNB, ki jih Vlada RS navaja kot pravno podlago za izdajo izpodbijanih odlokov v ničemer ne izkazujejo in ne določajo, kateri osebni podatki se smejo zbirati in obdelovati, za kakšen namen jih je dovoljeno uporabiti ter kdo jih obdeluje. Vlada RS je z navedenim načinom določanja obdelave osebnih podatkov »stopila v čevlje« zakonodajalca, saj je skušala izvirno urediti omejitev pravice do varstva osebnih podatkov z odlokom kot podzakonskim aktom. Navedena ugotovitev IP je v neposredni povezavi z drugim odstavkom 120. člena Ustave RS, tj. načelom legalitete – načelom vezanosti delovanja upravnih organov na ustavno in zakonsko podlago ter okvir in je eno temeljnih ustavnih načel. Enako velja za 3. in 9. člen ZNB, ki ju Vlada RS v svojem mnenju navaja kot pravno podlago za določitev in preverjanje izpolnjevanja pogoja PCT s ciljem zagotavljanja nujno potrebnega sanitarno tehničnega in higienskega vzdrževanja stanja.

- **glede mnenja o privolitvi kot ustrezni in zakoniti pravni podlagi za obdelavo osebnih podatkov v zvezi s preverjanjem izpolnjevanja pogoja PCT:**

Vlada RS zatrjuje, da je s tem, ko je v drugem odstavku 2. člena Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja pogojev PCT določila, da se preverjanje izpolnjevanja PCT pogoja opravi, kadar je iz dejanja oziroma ravnanja osebe, za katero se preverja izpolnjevanje pogoja PCT, mogoče zanesljivo sklepati, da je privolila v vpogled v svoje osebne podatke, da je zagotovila zakonito obdelavo osebnih podatkov v zvezi s preverjanjem izpolnjevanja pogoja PCT. Pri tem doda, da je pogoj za izvedbo preverjanja dejstvo, da oseba, za katero se preverja izpolnjevanje pogoja PCT, privoli v vpogled.

IP je v zvezi s privolitvijo kot pravno podlago obširno pojasnil svoje stališče že v svoji zahtevi za presojo ustavnosti in zakonitosti, zato na tem mestu zgolj poudarja, da privolitve kot pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov ni moč šteti za zakonito pravno podlago, v kolikor se obdelava nanaša na razmerja, ki jih oblastno določa država, saj v razmerju država – posameznik zaradi očitnega neravnotežja moči načeloma ni mogoče zagotoviti temeljnega elementa zakonite privolitve, to je prostovoljnosti. To izhaja tudi iz Splošne uredbe, ki v uvodni določbi št. 43 navaja, da »za zagotovitev, da je privolitev dana prostovoljno, privolitev ne bi smela biti pravna podlaga za obdelavo osebnih podatkov v posebnem primeru, ko obstaja očitno neravnotežje med posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki, in upravljavcem, zlasti kadar je upravljavec javni organ in je zato malo verjetno, da je bila privolitev dana prostovoljno v vseh okoliščinah te specifične situacije.«. Element prostovoljnosti pomeni dejansko izbiro in nadzor za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki. S Splošno uredbo je na splošno določeno, da privolitev ne bo veljavna, če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nima dejanske izbire, če se čuti prisiljenega v privolitev ali če bo utrpel negativne posledice, če ne privoli. Privolitev se torej ne bo štela za prostovoljno, če je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ne more zavrniti ali preklicati brez škode - v predmetni zadevi to pomeni zavrnitev vstopa v prostore, za katere je določeno izpolnjevanje pogoja PCT. IP na tem mestu dodaja zgolj še, da je še vedno veljavna tudi določba prvega odstavka ZVOP-1, ki določa, da se osebni podatki v javnem sektorju lahko obdelujejo, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon. Z zakonom se lahko določi, da se določeni osebni podatki obdelujejo le na podlagi osebne privolitve posameznika. Preverjanje izpolnjevanja pogoja PCT in s tem obdelava osebnih podatkov nedvoumno poteka tudi v javnem sektorju.

- **glede mnenja o členu 9(2)(i) Splošne uredbe kot ustrezni in zakoniti pravni podlagi za obdelavo osebnih podatkov v zvezi s preverjanjem izpolnjevanja pogoja PCT:**

Vlada RS zatrjuje, da Splošna uredba obdelavo posebnih vrst osebnih podatkov na podlagi člena 9(2)(i) dopušča tudi v primerih, ko je obdelava potrebna iz razlogov javnega interesa na področju javnega zdravja, kot je zaščita pred resnimi čezmejnimi tveganji za zdravje ali zagotovitev visokih standardov kakovosti in varnosti zdravstvenega varstva ter zdravil ali medicinskih pripomočkov, na podlagi prava Unije ali prava države članice, ki zagotavlja ustrezne in posebne ukrepe za zaščito pravic in svoboščin posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, zlasti varovanje poklicne skrivnosti.

Stališču, da navedena določba lahko predstavlja ustrezno pravno podlago za obdelavo posebnih vrst osebnih podatkov IP načeloma pritrjuje, opozarja pa na pogoj določenosti obdelave v pravu Unije ali pravu države članice – pojem »pravo države članice« je treba razlagati na način, da vključuje tako ustavne določbe kot tudi hierarhično nižje določbe, Ustava pa je v 38. členu jasna.

- **glede mnenja o delovanju aplikacije in obdelave osebnih podatkov s pomočjo le te:**

IP ocenjuje, da z nasprotnim udeležencem enako razumeta način delovanja aplikacije, ki jo je moč šteti kot zanesljivo orodje, s pomočjo katere se osebni podatki, ki se v obliki QR kode nahajajo na digitalnem EU COVID potrdilu, preverijo (obdelajo) na način, da se digitalni podpis vsakega digitalnega potrdila preveri z ustreznim javnim ključem, ki je bil prej shranjen na centralnem strežniku s katerim upravlja Evropska komisija. Digitalni podpis omogoča zagotovitev in preveritev celovitosti in verodostojnosti podatkov, ki se nahajajo na digitalnem EU COVID potrdilu. Infrastruktura javnih ključev vzpostavlja zaupanje tako, da javne ključe povezuje z izdajatelji potrdil. Rezultat navedenega preverjanja pa je izpis podatkov na zaslonu mobilne naprave, na

katerem je nameščena aplikacija za preverjanje izpolnjevanja PCT pogoja, tj. ime in priimek, letnica rojstva ter oznaka »Veljavno« oz. »Neveljavno« potrdilo.

Ob tem IP ponovno dodaja, da obdelava ne poteka samo s pomočjo aplikacije, temveč tudi na običajen način vpogleda v digitalno EU COVID potrdilo ter vpogleda v preostala veljavna dokazila, ki so kot taka navedena z odlokom Vlade RS, pri čemer gre za obdelavo različnih vrst osebnih podatkov, katerega končni nabor je v primeru obdelave na podlagi teh drugih potrdil oz. dokazil, ki niso digitalna COVID potrdila EU, nedoločen, s tem pa je podzakonski predpis, ki določa obdelavo osebnih podatkov, ne da bi določil tudi vrste osebnih podatkov tudi v tem smislu v neskladju z 38. členom Ustave RS.

Glede na navedeno IP ocenjuje, da izkazuje aktivno legitimacijo za vložitev zahteve za presojo ustavnosti in zakonitosti predmetnih odlokov ter s tem v zvezi predlaga, da Ustavno sodišče RS na podlagi 3. alineje 1. odstavka 21. člena ZUstS oceni ustavnost določb Odloka o načinu ugotavljanja izpolnjevanja pogojev prebolewnosti, cepljenosti in testiranja v zvezi z nalezljivo boleznijo COVID-19 (Uradni list RS, št. 126/2021) v celoti, 2. člena, prvega in drugega odstavka 5. člena, 6. člena, prvega in drugega odstavka 7. člena ter tretjega in sedmega odstavka 8. člena Odloka o načinu izpolnjevanja pogoja prebolewnosti, cepljenja in testiranja za zajezitev širjenja okužb z virusom SARS-CoV-2 (Uradni list RS, št. 147/2021, 149/21, 152/21, 155/21, 170/21 in 171/21) in prvega stavka drugega odstavka 3. člena Odloka o začasni omejitvi zbiranja ljudi zaradi preprečevanja okužb s SARS-CoV-2 (Uradni list RS, št. 129/21, 132/21, 135/21, 140/21, 146/21 in 149/21), ugotovi njihovo neskladnost z Ustavo RS ter jih na podlagi 1. odstavka 45. člena ZUstS razveljavi.

S spoštovanjem,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.
informacijska pooblaščenka

VROČITI:

- USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE, Beethovnova 10, 1001 Ljubljana, p.p. 1713 – priporočeno s povratnico,
- zbirka dokumentnega gradiva, tu.